

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik kétféle kiadásban; hetenkint háromszor: szerdán, pénteken és vasárnap; s hetenkint egyszer: pénteken. — Terjedelme mindig 16 oldal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

A „Magyar Néplap” ára hetenkint egyszeri megjelenéssel:		A „Magyar Néplap” és „Mozsgarda” előfizetési ára:		Szerkesztők:	A „Magyar Néplap” ára hetenkint háromszori megjelenéssel:	„Magyar Néplap” hetenkint háromszor a „Mozsgarda”-val:
Egész évre	1 frt 80 kr.	Egész évre	8 frt — kr.	LEPSÉNYI MIKLÓS	Egész évre	Egész évre
Fél évre	— > 95 >	Fél évre	1 > 50 >	és	Fél évre	Fél évre
Negyed évre	— > 50 >	Negyed évre	— > 30 >	NÉMETH GELLÉRT.	Negyed évre	Negyed évre
Egyes szám	4 kr.					

Néppárti gyűléseket!

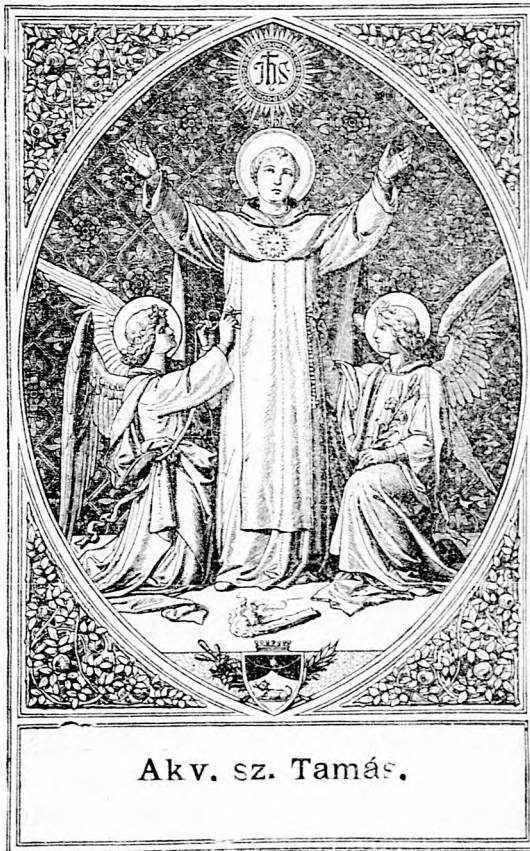
Isten csodája, ami itt történik.

Nincs két éve, hogy a néppárt fölemelte lobogóját s ime ma már hazánk minden halmán a párt háromszínű zászlaját lengeti a szél. Mint a medrélől kilépett Duna hullámaival takar el mindent: úgy lepnek el hegyet és völgyet a néppárt hullámai is. Csak hogy míg a medrét átlépő folyam rombol és pusztít, addig a néppárt hullámai áldást visznek fodraikon. S ezért örvendetes dolog, ha e hullámok minél nagyobb területet borítanak el. A Dunántul egészen a mienk, a Felföld a mienk, a Duna-Tisza köze nagyrészt a mienk, az Alföld katolikus része a mienk. A néppárt eszméinek kovásza átjárta már az egész országot. A nép a maga pártján van, aminthogy nem is lehet más párton, mert akkor saját magát árulná el. Eszes ember pedig ilyen bolondot nem tehet.

Ezerféle furfanggal, ezerféle fogással, erőszakkal és fenyegetéssel akarták a népet a néppárttól, tehát a saját maga pártjától elszakítani. Nincs olyan rágalom, melyet a néppártra ne kentek volna. De az értelmes magyar nép csakhamar észre-

vette, hogy a kik a néppártot gyalázzák, azok tulajdonképpen föllentenek, s a kutyaszívűek a saját piszkos ingüket szeretnék a néppártra ráadni, hogy a népet elidegeníthessék tőle. De a furfang csütörtököt mondott. Erre az erőszak következett. Mindnyájan tudjuk: mit tettek a néppárttal Nyitrán és Stomfán. A tolvajokkal nem bánnak úgy, a gyilkosokat nem kinozzák úgy agyon, ahogy a néppártiakat a fentnevezett két helyen meggyőzték. A nyitrai és stomfai polgárok mindenike valóságos martir volt. És ezzel se ölheték meg a néppártot. Hullámai egyre szélesebb körben gyűrűztek szét. Hívei szaporodtak, tábora növekedett és lelkesedése se csökkent. A megkínzott nyitrai és stomfai polgárok ma még erősebb néppártiak, mint voltak.

Az üldözésekre azzal felelt a néppárt, hogy az ország különböző részein gyors egymásutánban néppárti gyűléseket kezdett rendezni. A kutyaszívűek kezdetben nevettek e gyűlések fölött, később gunyolódtak, utóbb szidalmazni és rágalmazni kezdtek, hogy izgat, most meg már remegnek tőle. A néppárt pedig föl se veszi őket, amint neve-

Akv. sz. Tamás.

Szíves bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.

Keresztények! csak keresztényeknél vásároljatok!!

tésével, gunyjaival és szidalmaival nem törődött: úgy nem törődik aggodásával se. Megy nyugodtan a maga útján. Amerre kibontja lobogóját, a hatóságot fölüti a nyavalya. Ahol gyűléseket hirdet, a közigazgatás gépezete megakad s a főispántól kezdve az utolsó irnokocskáig löt, fut, ordit, szaladgál, parancsolgat, ijesztget, fenyegetődik s erősen töri a fejét valamiféle huncutságon, mellyel a néppárt gyűlését meg lehetne akasztani. Persze félnek az atyafiak, mert ahol gyűlést tart a néppárt, hát ottan a nép szeme fölnyilik, lelke föl-villanyozódik, bátorságot nyer a nép s megérti: mily szerencsétlenség és igaztalanság a népszabadság és népjog megnyirbálása. Ezt pedig nem szeretik hallani a kutyaszivűek. Hisz ha nem nyirbálhatják meg a nép jogait, mi lesz akkor velük? Nem boldogulnak! Ez pedig nagy baj a kutyaszivűekre, kik sápból, rebachból tartották fön magukat. Nem baj azonban a népre. Sőt a népre szerencse, nagy szerencse, mert a nép csak úgy érvényesülhet, ha jogai vannak. Amely népnek nincsenek jogai, annak hozhatnak oly törvényt is, mely halál a népre. S a nép még se segíhet magán.

Életkérdés tehát a mi népünkre, hogy fölkeljen, megértse miről is van szó, megismerje a polgári jogait s azok szabad gyakorolhatóságát s a nép jogait. Ahol eddig *néppárti gyűlés* volt, ott már nem tudnak oly könnyen elbánni a néppel, mert a nép tudja, hogy mi illeti meg?

Bár az ország minden falujában megjelentek volna már a nép dicső pártjának buzgó apostolai s bár minden néppel megértethették volna már, mily szent cél vezeti őket, s mily megváltó eszméket akarnak a magyar haza vérázott földjében meggyökereztetni.

Ahol a nép lelkesebb, értelmesebb és fogékonyabb lelkü, oda egyre-másra hívják a nép barátait gyülekezni. Vagy *negyven* gyűlés van már ismét bejelentve. Észak és Dél, Kelet és Nyugat nemes versenyre kelve invitálja a vezéreket. S ők nem ismerve fáradságot, nem sajnálva költséget, áldozatul hozva nagyuri kényelmüket, szívesen hallgatják meg a szegény nép kérését, szívesen ereszkednek le hozzája.

Ilyen urak kellene nekünk, kik atyái a népnek, kiknek szive a nép szívével együtt ver. Hogy áldja meg őket érte a jó Isten, még hetedik ivadékukban is!

Tanulhatnátok tőlük kutyaszivűek.

Kedves magyar testvérek! Siessetek a néppárt apostolait megismerni. Tartsatok gyűlést mindenütt. Még a nagyobb falvakban is s hívjátok meg rá a ti pártotok patriárkáit és prófétáit.

Nem olyan nagy dolog ám egy néppárti gyűlést nyélbe ütni. Semmi pénzetekbe se kerül. Ezt azért említem, mert tudom, hogy a kizsarolt magyar nép a legjobb dologtól is tart, ha azt hiszi, hogy pénzét kóstálja.

A lelkesebb és befolyásosabb emberek például összejönnek s elhatározzák, hogy néppárti gyűlést tartanak. Ekkor bemennek a plebános urhoz s fölkerik, hogy legyen támogatójuk s írjon a *néppárt központi irodájába*, (Budapest, VIII. ker., József-körut 31. sz.) bejelentvén szándékukat és kérvén: jeleljenek ki egy napot, melyen gyűlést lehetne tartani. A központi iroda aztán elvégez mindent. Összeállítja a gyűlés sorrendjét, nyomtat programot, kijeleli a szónokokat, kitüzi a gyűlés napját és óráját s ő maga gondoskodik arról is, hogy a gyűlésről az egész megyének tudomása legyen. A kitüzött napon aztán ezer meg ezer ember zarándokol a gyűlés színterére, sokszor 3—4 megye van képviselve; a szolgabíró urak berendelnek 50—60 zsandárt, hogy a zsidó kölykök és kutyaszivűek nyugodtan ordithassanak, ha kedvük úgy tartja; megérkeznek a gyűlés szónokai s hall a nép oly beszédeket, hogy a szive remeg örömeiben.

Melyik község nem tartaná büszkeségének, ha oly szerencse éri, hogy néppárti gyűlés folyik le határai között? S ily szerencse minden nagyobb községet érhet, ha maguk a községbeliek úgy akarják. Mert a néppárt senkit se vet meg. A néppárt kész mindenhova elmenni.

Hívja meg tehát a néppártot az egész ország, minden nagyobb község.

Rendezzünk gyűléseket mindenfelé. A plebános urak szívesen lesznek a nép óhajtásának tolmácsolói, ha a nép fölkeri őket. Ha azonban valahol rossz pap volna, ki nem tartana a néppárttal, ott se kell elcsüggedni. Forduljanak maguk a polgárok a néppárti irodához s ők maguk kérjenek gyűlést. Megkapják.

A választásokig nem sok időnk van már. Talán már októberben berekesztik a képviselőházat. A hátralevő néhány hónapot nagyon föl kell tehát használnunk, ha célt akarunk érn. Jobban pedig nem használhatnók föl, mintha folytonosan néppárti gyűléseket tartunk s a népet becsületes szándékaink fölül fölvilágosítjuk.

Rendezzünk azért gyűléseket mindenfelé, minden nagyobb községben, minden városban, minden választó-kerületben.

Magyar testvérek, saját javatokat mozdítjátok elő, ha kérésünket megszívlelitek.

(—i.)

POLITIKAI HIREK

Egy kis figyelmeztetés. Azokat a derék képviselőket, kik a nép óhaját meghallgatva, a polgári házasság ellen szavaztak s most nyíltan kijelentik, hogy a vallásellenes törvények megváltoztatását kívánni fogják: a nép szeretettel veszi körül, ragaszkodik hozzájuk, támogatja őket, de egyuttal felszólítja arra is, hogy *lépjen át a néppártba, s akkor győzelme még biztosabb.* Fölszólították már eddig *Vikár Istvánt, Nagy Istvánt, Károlyi Sándor grófot, Heckenast Györgyöt* és másokat is. A fölszólítottak többnyire azt felelték, hogy hiszen a nép emberei ők úgy is, ha nem lépnek be nyíltan a néppártba. Megmutatták ezt akkor, midőn a nép kedvét szívesen megtették. A nép most nem tudja mit feleljen erre? Megmondjuk neki. Mindigaz, hogy a nép óhajára tekintettel voltak. Meg is becsüli őket ezért a nép s ép tamiatt akarja megint megválasztani őket. Hogy a multban megválasztották, annak ára volt az a kivánság, melyet a multban fejezett ki a nép. De a mostani megválasztásnak is lesz ára: Egy új kivánság. Az, hogy lépjen a jelölt át a *néppártba*. Aki a népet igazán szereti, az a népet és a nép pártját nem szégyelheti. Aki pedig szégyelli s csak úgy suba alatt akar hozzátartozni, de a nyilvánosság piacán más nyakraválót visel, hát az *nem szereti igazán* a népet. A népet pedig *igazán* kell szeretni. Szégyelleni nem szabad. Micsoda nép embere az, ki nem mer *nyíltan* is a néppárthoz szegődni? Hát a nép pártja talán bélpoklos párt, melyet megvallani szégyen?

Ne hagyja tehát a nép furfangos magyarázatokkal kifizettetni magát; ne elégedjék meg csüréssel-csavarrással, hanem határozottan követelje a néppártba való átlépést. Ekkor a néppárt nem állít már jelöltet. De ha a jelölt nem akarná a nép e kivánságát teljesíteni, kénytelenek lennének néppárti jelöltet is állítani.

Néppárti gyűlések. A jövő hónap elején, augusztus 2-án, két helyen folytatja a néppárt szervezkedő gyűlését. *Trnsztenián Zichy Nándor* gróf elnöklete alatt beszélni fog *Zmeskál Zoltán* a néppárttól, *Vaczulik Vincze* ügyvéd a kisiparosokról és *Zelenyák János* képviselő az új rendről. — *Szécsényben* (Nyitra m.) *Apponyi Géza* gróf fog elnökölni. Kivüle szőlani fognak: *Marsovszky Endre* a közgazdasági bajainkról, *Orbán János* „kik félnek a néppárttól“ és *Kálmán Károly* a „néppárttól.“

Egy liberális beszámoló. Baranyamegye „nagy“ alispánjának kis fia, *Szily Pongrác*, kortesutjában *Baranya-Vaszarra* is ellátogatott. Eddig nem tette, de tekintettel a választások közelségére, enged szíve óhajának és nem fosztja meg továbbra is az utána epedő választóit becses személyétől. Beszámolója, úgy látszik, betanult lecke, mert ahány helyen eddig csak hallották, mindenütt ugyanazt mondta. A polgári házasság dicsőítése és egy kis szocialisztikus izü kavarással. No de ez nem baj. Nem tett kárt a képviselő ur eddig sem, ezen túl sem fog tenni. A hivatalos gépezet persze működött, hogy a beszámoló minél fényesebben sikerüljön, de minden igyekezet dacára is csak néhány kíváncsit tudtak nagy nógatással odacsődíteni. Két éljenti is kapott. Egyet a jegyzőtől, egyet az egyik uradalmi tisztától. Mindkettő tudja, miért. A hallgatok mélységesen hallgattak. Mind ebből *Szily* azt a meggyőződést szerezhette, hogy a

vaszari szavazatok elvesztek reá nézve és ha máshol is úgy állanak ügyei, akkor bizony vége a hegyháti mandátumnak. Másrészt kerületében a néppárt eszméi rohamosan terjednek. A függetlenségi eszmék tünőben vannak és a néppárt bizton hódíthatja meg a kerületet, ha jelöltet állít. Csak egy kis jóakaratot lásson a nép. Annnyira el van telve keserűséggel a jegyzők és liberálisok által még jobban kiélesített viszonyok iránt, hogy epedve várja a messiást.

Férfiak, asszonyok, gyermekek!
imádkozzatok minden nap a néppárt győzelmeért!!

Választási mozgalmak.

Nagy-Breznán augusztus hó 5-én érdekes választás lesz. Két zsidóliberális jelölt fog egy és ugyanazon programmal a mandátumért civakodni. A kerület képviselője, gróf *Sztáray István* elhalálzásával jutottak a korai jelöléshez. A képviselő jelöltek *Hegedűs Béla*, budapesti ügyvéd és if. *Nehrebeczky György* ungvári szolgabíró, aki e hó 27-én már programbeszédet is tartott. Akadtak olyanok is akik végig hallgatták, hanem mindenestre kacagtak a sok sületlenség fölött, amiket a „szabadelvűség“ hive összehalmozott, védelmezve a kutyaszívűek politikáját. A becsületes választónép nem fog horogra akadni nekik, hogy a saját ellenségeit támogatassa. Még egy harmadik jelöltet is emlegettek, gróf *Sztáray Gábort*, aki azonban szégyenletében kijelentette, hogy nem kell neki a jelöltség. Így csak két szabadelvű lovag fog versenyezni a konc fölött; hogy melyik szakad az ország nyakába, még nem tudni, de nem is kíváncsi rá senki. Mi csak a gondviselést kérjük, hogy kudarcot valljon mindakettő, mert egyik sem jár a haza boldogulásának utján.

Tolnamegyében a választási készülődések hatalmasan folynak. A *központi kerületben* két képviselőjelöltet emlegetnek. Az egyiknek *Boda Vilmost* emlegetik, aki a Kossuth-sakter párt programjával igyekszik mandátumot halászni, azonban hiába fog erőlködni, mert aki vele szemben föllép, *Geiger Gyula*, a „Szegszárd és Vidéke“ szerkesztője erős revizionalista s inkább biztos a választása, habár 48-as párti, mint *Boda* uré. A választó polgároknak föl kellene szólítani *Geigert*, hogy lépjen át a néppárthoz, ha biztos győzelmet akar aratni a zsidó politika fölött. A *völgységi járásban*, *Percel Dezső* belügyminiszter kerületében dr. *Schwetz Antal* készül föllépni függetlenségi programmal. *Percel* ur ő kegyelmessége nem mer többé ott föllépni, biztosabb kerületet keres. A völgységi járásban kevés a zsidó szavazó. A miniszter ur fél a bukástól. Helyette *Döry Pál* alispánt fogják jelölteni, aki fölládozza magát a kudarcnak. A *pincehelyi kerületben* a nép-

párt gróf *Apponyi* Gézát jelölte. A nép lelkesedik a derék jelölt iránt és választása bizonyosnak ígérkezik. Vele szemben dr. *Kammerer* Ernőt, a kormány egyik szakértőjét, a szakcsi kerület mostani képviselőjét akarják jelölni. De itt hatalmasan áll a néppárt és a zsidó-sajtó fájdalmasan üvölt már is az elveszett kerület fölött, szidván az „izgága“ néppártot, ezt a veszedelmes ellenségét a romlás politikájának. A *kölesdi kerületről* azt híresztelik, hogy itt nem lesz ellenjelölt, mert *Busbach* Pétert, a mostani kormánypárti követet nagyon „szeretik“. Ugy ám, mint a kecske a kést. Majd meglátjuk, hogy nem lesz-e ellenjelölt. Mindenütt lesz; még pedig a néppárt lesz, amely megbuktatja őket. A *dunaföldvári kerületről* azt szeretik híresztelni, hogy a mostani függetlenségi képviselő *Szluha* István, aki szívéből gyűlöli az egyházpolitikai kóklereket, meg fog bukni és vele szemben *Szeniczey* Ödön, a zsidó-kormánypárti jelölt fog győzni, mint olyan, akivel szemben *Szluha* tavaly is csak nagy pénzáldozatokkal birt győzni. A „Pesti Hírlap“ zsidólap ujságolja, hogy *Szluha* kiesett a választók kegyéből, mert nem kellett neki a recepció. Hogy kibujik a szeg a zsákból! Majd meglátjuk, képesek lesznek e *Bánffy* ur durva közegei szuronyokkal támogatni *Szeniczey* ur „érdekeit“. Ott leszünk mi is tiszta zászlóinkkal a választási harcban s a nép tudni fogja, hogy kinek kell győznie.

Hontmegyei zászlóbontás.

Ivánka Zsigmond, a szabadkőművesek most elhunyt nagymesterének: Ivánka Imrénének édes testvére egészen más ember, mint meghalt öccse. Imre, szabadkőműveshez illően mindig a kormány szekerét tőlte, mert hát a liberális kormányok és szabadkőművesek nagyon jól megértik egymást — Ivánka Zsigmond pedig mindig ellenzéki ember volt s Hontmegyében az ellenzéknek bátor vezére.

Ez a derék, független gondolkozású és bátorbeszédű ember most egy föltűnő röpiratot adott ki, melynek az a célja, hogy az összes hontmegyei ellenzék egy táborba tömöríthesse és a kormány ellen vihesse.

Az érdekes röpiratból közöljük e részletet:

„A választások előtt állunk. Lehet, hogy nemsokára, lehet, hogy egy-két hónappal később lesznek, de nekünk nem szabad magunkat meglepetnünk a kormány által, a kinek kezében a hivatalos hatalom, zsebében a titkon gyűlt pénz és szívében a szándék, mindkettőt úgy használni, hogy ura maradhasson a bársonyszékeknek.

Polgártársak!

Mik történjenek még, hogy a nemzet felriadjon s megbánva eddigi gyöngeségét, elsöpörje azt a pártot, mely az országot hovatovább koldusbotra és belső bomlásra juttatja?!

A mit ezek tesznek, az már több a türhetőnél.

Ugy szakadnak ránk az újabb és újabb terhek, mint a vízözön.

Pénzünk értéke leszáll.

A föld terményeiért alig kapunk többet, mint az

előállítás költséget, de azért a munka, az ipari termékek drágák: s az adót mégis csak úgy hajtják rajtunk, mint mikor a búzát 10–12 frtjával adtuk.

Ezen, tovább elviselhetetlen állapotokat nem az Uristen küldte ránk, mint a fillokszerát vagy a jégvevést, mit keresztényi megadással kell tünnünk; ez csak a Ti hiszékeny gyámoltalanságtok, miért juttatattok többségre oly pártot, miért türtök oly kormányt, mely még csak meg sem kísérli életrevalóbb politikával segíteni ezeken a bajokon, könnyíteni terheinken, de a mit — úgy látszik — ők nem érznek, mert hisz ők kényelemmel ülnek nyakunkon.

Vagy kellett-e valami szerencsétlenebb gondolat, mint az egyházpolitikai törvények kierőszakolása?

Ez csak nem a közjó és okosság törvényes szülötte? — Fattyu, mely ámitással és erőszakkal jött a világra, hogy megbontsa azt az egyetértést, mely a választásfelekezettek és az ellenzéki pártok között fennállt.

Egy ördögi agy szülöttje, párttaktika volt az egész.

Lehetett volna ebből jó törvényt csinálni, úgy, hogy minden felekezet meg lett volna elégedve, de ők ezt nem akarták, mert ez nem volt céljuk. Nekik elég, hogy a zsidókat megnyerték; és saját érdekükben a tőlük nyert pénzzel, a mi kárunkra, segítségül őket felhasználták.

Mi szükség a népre újabb terheket róni, azt újabb zaklatásnak tenni ki?

Mi szükség volt az anyakönyveket kivenni a papok kezéből, ha azok hajlandók voltak azt, mint állami megbízottak is teljesíteni?

Mennyivel megbízhatóbbak a mostani anyakönyvvezetők?

S ha lennének is olyan jókká, mint a papok voltak, de mennyivel több zaklatásnak van kitéve a népez új rend által?

Ez a kormány az, mely a nemzetiségeket felhasználja többsége megalakítására, mert tudja jól, hogy a tiszta magyar vidéken áldatlan politikáját győzelemre nem vihetné, de ki a legelső, mindjárt hazafiátlansággal vádolni minden nemzetiséget, a ki az ellenzékkel mer kezét fogni: mint ez a kormány és pártja? Szavazz rá és jó hazafi léssz, ha muszka pénz forog is kezeden — de szavazz csak ellene, majd a nyakadon lesz a szolgabíró, bár muszkavezetőket kergettél is valaha.

Igy nem fogjuk a nemzetiségi kérdést megoldani.

Üzzünk jó közigazdasági politikát, hogy a haza szorgalmas polgárai koldusbotra ne jussanak. Vezessünk részrehajlatlan közigazgatást és osszunk igazságot mindenkinek egyenlően. Engedjünk polgárainknak lehető legnagyobb szabadságot. Mutassuk meg, hogy olyan szabadság, olyan igazság, olyan közjólét sehol sincs több a világon, mint hazánkban s győzzük meg őket róla, hogy ezt csakis a vezérnemzet, a magyar nemzet kebelén élvezhetik: így megszünik minden nemzetiségi kérdés s a mit századokon át elmulasztottunk, magyarrá lesznek a nemzetiségek, ha nyelvben tán nem is mind és mindjárt, de szívben azonnal s hiába fogják őket a nemzetiségi izgatók lázítani, maguk fogják azokat föl-jelenteni, hogy elvegyék méltó büntetésüket, mint hazá-árulók.

Ezt a kormányt és pártját tovább is tünni majd-nem egyenlő a politikai öngyilkossággal.

Választó polgárok!

Ez ellen a kormány és pártja ellen emelem föl én újra a zászlót és hivlak föl benneteket, hogy kövesetek.

Ki vagyok én? Mondjam-e nektek? Nagy idők élő tanuja. A vének ismernek, az ifjak tudják meg, ki voltam, vagyok és maradok: egy közületek.

Hogy mindenkor önzetlenül szolgáltam a közérdeket, legnagyobb ellenségem sem tagadhatja meg tőlem.

Politikai pártállásomat is ismeritek. Tudjátok, hogy a nemzeti párt hive vagyok.

Es hiszem is, hogy az ellenzék csak úgy foggyözedelmeskedhetni a mostani, uralmon levő párton, ha a nemzeti párttal köt szoros fegyverbarátságot.

A függetlenségekkel megkötöttük ezt már többször.

De én nem félek a néppárttal sem szövetkezni. Engem el nem riaszt a kormány és pártja hamis vesziabálása. Én nem félttem a mi katolikus papságunkat sem, hogy magát reakcionárius és ultramontán irányzatba engedje sodortatni. S azt, hogy a vallás-politikai törvények revízióját követeli, annyira nem tartom veszedelmesnek, hogy azt magam is óhajtom és zászlómra írom; mert én is akarom, hogy a helytelenül alkotott törvények alkotmányos uton megjavittassanak.

A néppártot felekezeti harc szításával is vádolják. De kik? Akik félnek tőle, mert féltik nem a hazát és a felekezeti békét, amit maguk veszélyeztettek legjobban; de féltik saját hatalmukat.

A magyar ember azonban, bármilyen hithű legyen is s bármilyen buzgó hive legyen is hitének, sohasem felejtí, hogy mindnyájan egy haza gyermekei vagyunk, s hogy csak szabad hazában lehet mindenkinek szabadon imádni Istenét. Igen és csak így érhattük meg az ezer évet, annyi idegen és ellenséges nemzetek közé ékelődve.

Mikor a protestánsok küzdöttek vallásuk szabadságáért, egyidejűleg a katolikusok politikai szabadságait is védték s a katolikusok imádkoztak értünk, mikor autonomiánkért küzdöttünk.

Az új törvények által ma is egyenlően vagyunk sujtva, katolikusok úgy, mind protestánsok, az újabb választási törvényjavaslat által pedig mi, protestánsok, még inkább.

Ne legyen tehát közöttünk politikai háboru a hit miatt. Templomában imádkozzék ki-ki hite szerint, de a haza oltárán csak az önzetlen hazaszeretet vallásának áldozzék, mely minden vallásfelekezetet egyesít.

Kibontottam a lobogót, mint e megyének hü, veterán harcosa, hogy e lobogó alá gyűjtem az összes ellenzéket a megyében, legyen az nemzeti párti, függetlenségi vagy néppárti; mert ha összetartunk, győznünk kell, de ha széthuzunk, az erőszak, furfang s a hivatalos hatalommal szemben bukás lesz bérünk.

Isten és a ti hazafiságtok vezesse győzelemre zászlónkat!

Éljen a haza, éljen a király, éljen az alkotmányos szabadság!

Ivánka Zsigmond.

TARCA

O-Budától Margithidig.

— Budapesti tapasztalások —
Írta: Maróthi János.

Régen történt, hanem azért érdemes visszaemlékezni reá . . .

Egy nyári délután unalma kiűzött engem az ó-budai határba. Ott láthatók t. i. *Aquincum* római város alacsony romjai, nevezetesen az amfiteatrum köralakú maradványa, melynek máig is feválló kőülései között elbolyongtam és római nemes patriciusnak képzeltem magamat, ki togáját vállra vetve, gögösen düllesztí hátát a kötámlánynak és bámulatos hidegvérrel gyönyörködik a bátor gladiátorok játékában, meg az egymásra uszitott fenevadak véres küzdelmében. Az ókor csodás emlékeit elevenítették föl előttem e romok.

A szentendrei helyiérdekű kis vasut éles fűttye ébresztett föl álmodozásomból. A művelődésnek eme tolakodó tényezője a hazatérésre szólított föl engem, miután a nap perzselő sugarai amugy is elviselhetetlenül égették hátom közepét. Visszafordultam s Ó-Buda főterén, a garnizon épület előtt egy idomtalan lóvasuti kocsin foglaltam helyet, melynek kocsisa türelmetlen túlköléssel nógatta az utasokat a beszállásra.

Egymagam voltam; megindult velem a jármű. Mindjárt az első állomásnál két utitársam akadt, külsejük után ítélve tisztességes iparosok. Jegyet váltottak s azután hangosan megvitatták magán-dolgaikat, melyekre ugyan nem voltam kíváncsi, de hallanom kellett, ha a lovak feje tetején ültem volna is. Minden következő megálló helynél szaporodott a társaság s a Lajos-utca közepe táján már vagy tizen lehattunk mindössze. Volt közöttünk egy jómódu ó-budai polgár, vastag ezüst láncal a hasán, egy terjedelmes gyümölcsös kofa, aki kosarát az ülése alá dugta, a viteldijat pedig nem tudom hányadik szoknyája alól halászta ki, azután egy előkelő nagysága, ki a közeli sváb falvak egyikében nyaralt s most bevásárolni jött a fővárosba, mint azt a vele lévő takaros szolgáló leány sejtetni engedte. Egy vén kisasszony is ott kucorodott az egyik sarokban s a gyakori zökkenések dacára buzgón olvasta egy népujság rémregényét. Odakinn a kalauz mellett egy városi ficsur fészkelődött, szidván a veszettül tükölő kocsist, de a kalauz hallgatott, mert négy krajcár borraivaló nyomta a markát.

Általában véve csend uralkodott a kocsiban, csak első utitársaim folytatták tovább kelleténél hangosabb beszédjüket. Mi többiek kénytelenek voltunk hallgatódzni, miután egyikünk se volt hajlandó fileit vattával betömni. Az egyik — fekete bajuszos ifju — eldicsekedett pajtásának, hogy ma tizenkét forintot keresett

Derék gyerek, gondoltam én, még egy képviselőnek sincs tizenkét forint napi járadéka. Ugyancsak ügyes keze lehet. A másik erre szomorúan kijelentette, hogy már hetek óta kerülgeti a szerencse, de még nem ütött be neki.

Nyilván „facér” — okoskodtam — mely kifejezés budapesti műnyelven munkanélküli állapotot jelent. Velem egy véleményem voltak a társaság többi tagjai is, kik e nyílt beszélgetésnek önkéntelenül is fültanui voltak. Szinte sajnáltuk szegényt. A tizenkét forintos munkás ekkor előszedett egy kötött erszényt s odamutatva társának, így szólt:

— Ez az.

Az illető műértően forgatta kezei között az erszényt s felnyitotta, hogy tartalmáról meggyőződjön.

— Szép; irigyellek, — mondá.

Nemsokára mindketten leszálltak a kocsiról s ezzel mi utasok napirendre tértünk fölöttük. Két perc múlva arra se emlékeztünk vissza, utaztunk-e velük együtt?

Az utca két oldalán a címtáblák feliratait betűgettem, Az ó-budai polgár szunyókálni látszott, az előkelő kölgymereven, előírás szerint ült helyén. A kofa asszonyosság sóvár szemekkel vizsgálta őt tetőtől talpig, különösen a kézcsuklóján zörgő ékszerek keltettek benne irigységet. A regényolvasó vén kisasszony pedig ráfordult a kaluzra, mert ez szoknyájára hágott. Azután ismét elmerült a regényolvasásba, hiszen őt szörnyen érdekelte, mint fogja Amarillis herceg leálcázni a kalandor fekete grófot.

Egy urasági inas szállt föl legközelebb a kocsira. Simára borotvált buldog pofája némi derűtséget hozott közénk. Apró szemeivel körülnézett a kocsi belsejében, majd szerényen meghúzódott a nyitott ablak melletti ülésen.

A kocsivezető álmosan nyujtotta át neki a szakaszjegyet. Inasunk pénz után nyult a zsebébe, de nem talált. Átkutatta ruhájának mind a kilenc zsebet, de pénzre ismét nem talált.

Zsebeit háromszor egymásután kiforgatta, miközben arca verejtéket izzadott, tekintete rémületet áruult el. Hasztalan!

Kiolvastam az óbudai polgár szeméből, hogy hajlandó volna a megszorult urasági inast hat krajcár erejéig kiségiteni. Már a zsebébe nyult.

De ezt a dicsőséget csak nem engedem neki! — gondoltam, — miért ne lennék nagylelkű egyszer én is?

Gyorsan kezébe adtam a kérdéses összeget.

A szegény ember hálásan tekintett reám, majd hirtelen megindító bögsre fakadt. Lassan aztán kinyögte előttem, de a többi utas is hallotta, hogy ura, a méltóságos ur tizenkét forinttal beküldte őt a városba s a pénzt erszénnyel együtt ellopták tőle. Ezelőtt egy negyedórával elbáméskodott valamelyik kirakat előtt s ekkor történt meg vele a baj.

E panaszos előadás hallattára mindnyájunknak

eszébe ötlött az az előbbi munkás, ki tizenkét forintnyi keresetével dicsekedett. A csodálkozás moraja futott végig a kocsin s gyorsan zsebeinket tapogattuk végig, nem lopott-e tőlünk is valamit? Mert, hogy ő volt a szerencsétlen fiu megkárosítója, azon egy percig se kételkedtünk.

Persze! Másképp hogyan is dicsekedhetett volna oly kajánul, ha nem lopás útján jutott a tizenkét forinthoz. A kofa, ki időközben a tolvaj helyére ült, ijedten rebtent fel onnan. Ő csak becsületes emberek után foglal helyet.

E pillanatban készék lettünk volna megesküdni arra, hogy soha gyanusabb arcot még nem láttunk a tizenkétforintos zsebmetsző arcánál. Csakhogy az már elmenekült, s ki tudja, hol dorbézol most a lopott pénzen?!

Az inas még folyton jajgatott. A részvét iránta nőtön-nőtt, amit legjobban az a körülmény tanusított, hogy a vén kisasszony abbahagyta a regény olvasását és szánakozóan emelte fel szürke szeméit hozzája.

Egy dicső eszme született meg agyamban.

Tárcámból kivettem egy öt forintos s fölszólítottam az ismeretlen utasokat, hogy közadakozás útján juttassuk vissza a szegény ember pénzét. Jó emberek szívéből ritkán hiányzik az irgalom s így egy pillanat alatt tizenegy forint nyolevan krajcár gyűlt össze kalapom melyében. A hiányzó husz krajcárt a kocsivezető pótolta.

Az urasági inas letörölte könnyeit s miután szép szavak kíséretében átadtam neki a kocsi jótekonyságának eredményét, hálásan köszönetet rebegett. Azaz csak akart köszönetet rebegni; a meghatottságtól alig tudott szóhoz jutni.

Ettől kezdve mi adakozók úgy ültünk a bádogg padokon, hogy csak úgy ragyogott büszkeségtől az arcunk. Hogyne! mindegyikünk egy szegény ember megmentőjének tekintette magát. Még a ficsur is hasonlóan gondolkozhatott, holott ő csak egy tiz filléressel járult az alaphoz.

..... A Margithid előtt leszálltam a kocsiról. Emlékezetemből lépésről-lépésre pusztult a lóvasuti kocsin lefolyt jelenet; egyéb gondjaim támadtak.

De egy furcsa körülmény a hid hajlásánál ismét eszembe hozta a történeteket.

Oh mit kellett látnom!

A hid egyik kőpadján három alak ült összedugott fejjel s pénzen osztzkodott. Mindegyikre jutott négy forint. S ugyan kik voltak ezek? — A két „munkás”, kikkel együtt utaztam s kiknek egyike a tizenkét forint tolvaja volt, valamint az — urasági inas, ki már nem volt többé alázasos képű, hanem utálatosan vigyorgott.

A három jó madár előzőleg összebeszélt és fufangos módon tizenkét forint birtokába jutott. Az ál-inas mesét tálalt fel nekünk a kocsiban s mi budapestiek! — lépre mentünk.

Ime ez történt velem Ó-Budától Margithidig

HIREK

A „Magyar Néplap“ háromszor.

Vasárnapi 89. szám. Vezércikk: A kutyaszívűek. — Politikai hírek: A szerbek és a határzár. A m.-esékei mandátum. Szalavszky főispán kortes-köruton. — Cikkek: A mezőgazdasági hitelügy, K. Ö.-től. — Dr. Bakonyi Elek vasvári beszédének vége. — A tisztelt közönséghez. (Zimány fiókköztség kérelme az olvasókhoz.) — Tárca: Berci urfi. Rajz a kisvárosi életből. Irta gelsei Biró Zoltán. — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban? — Hitélet, társulati naptárral. — Könyves-pole. — Kiadói üzenet. — Színház és művészet. — Közgazdaság. (A nyitramegyei gazdasági egyesület. Árpavásár Pöstyénben. Aratási idényünk. Krónika.) — Budapesti piac. —

Szerdai 90. szám. Vezércikk: Az állatnevek. — Politikai hírek: Vajay beszámolója Pellérdén. Schlauch biboros a királynál. Négyszáz per egy Károly-uradalom ellen. Jegyzőválasztás Tápén. — Cikk: Néppárti gyűlések Vágújhelyen, Lendván és Murakirályon. — Tárca: Előre, költemény Miklós Alajostól. A virágkosár; elbeszélés, írta Maróthi János. — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban? — Könyves-pole. — Humor. — Színház és művészet. — Közgazdaság. — Budapesti piac. —

Mise Károly Lajos kir. hercegeért. Julius 30-án az elhunyt Károly Lajos kir. herceg születése napján csendes szent mise lesz a reichenauai Weitholz kastélyban, a hol most Mária Terézia kir. hercegnő lakik leányával. A misét az elhunyt kir. herceg magyar gyóntatója, András kapucinus atya fogja mondani.

Egy herceg első szentmiséje. Miksa szász herceg, kit nemrég szenteltek föl római katolikus áldozárra, augusztus hó elsején, szombaton fogja első szentmiséje áldozatát a drezdai udvari templomban az Urnak bemutatni.

Püspöki jubileum. Samassa József egri érsek e hó 30-án ünnepli 25 éves püspöki jubileumát. Az egyház és haza szolgálatában annyi kitartással és oly nagy kötelességtudással végigküzdött negyedszázados püspöki pályája két év hiján az egri egyházmegye dicsőségét teszi. Méltán akarta azért az egri egyházmegye az emlékezetes évfordulót az eseményhez illően ünnepelni. Csak az érsek határozott kívánságára változott az eredeti terv egyszerű, családias jellegű ünnepséggé, mely talán még alkalmasabb a mély érzelmek kifejezésére.

A király hajója. Egy hófehér mázos hajó siklott szombaton a pesti Dunán. Hatalmas fehér bordáit arany csikok diszitették. Karsu árboc rudján a királyi ház rzsineit viselő zászló lobogott. Ezen a hajón fogja a király szeptember hóban a Vaskapu-csatornát megnyitni. A „Ferenc József“ nevét viselő hajó 78 méter hosszú és 12 méter széles. Belseje a legnagyobb kényelemmel és fényüzéssel van berendezve. — A legtöbb terem aranydiszítésű vörös plüs butorokkal van beburkolva. Különösen szép a király hálófülkéjének faburkolata, mely halvány vörös fából készült. — Az ebédlőt díofaburkolat disziti, cédrus és mahagoni fabetétekkel. Az ünnepségek után a hajót átadják a személyforgalomnak.

A cári pár Bécsben. Miklós orosz cár és neje, augusztus 27-én érkezik külön vonaton Pétervárról Bécsbe. Üdvözlésükre a királyi ház valamennyi Bécsben időző tagja egybegyül a pályaudvaron. Ferenc József

király és a cár, Erzsébet királyasszony és a cárné egy-egy diszkocsiban teszik meg az északi pályaudvartól Schönbrunnba az utat, ahol az orosz cári pár látogatása egész tartamán át lakni fog. Másnap, augusztus 28-án, délelőtt nagy diszszemle lesz a schmelzi gyalogló-terén. A szemlét Ferenc József király személyesen vezényli.

Hetvenéves káplán. Lőcséről jelentik, hogy ott Uhrinovits Sannor r. kath. áldozár élete 70-ik és áldozárságának 46-ik évében meghalt. Az elhunyt a római katolikus káplánok legidősbbje volt. Három ízben akarták akarták őt plebánsná előléptetni, de szerénységből megmaradt káplánnak.

Szent gyakorlatok tanítók számára. Augusztus 10-én este kezdődnek a szent gyakorlatok a pécsi szemináriumban egy kiváló Jézus-társasági atya vezetésével. Tekintve, hogy e szent gyakorlatok csak Pécsen tartatnak és számosan vannak kik más egyházmegyéből is óhajtanának azokon részt venni, közölhetjük, hogy bármely megyéből jelentkezhetnek tanítók, ha ezen szándékukat augusztus 5-keig a szemináriumi ft. előjáróságnak bejelentik — és tagadó választ nem kapnak. 14-kén reggel lesz a befejezés. Ellátás fejében 5 forintot kell lefizetni. Nem kétkedünk, hogy lesznek buzgó egyházi és világi jötevők, kik a tanítók helyett e csekély összeget készek lefizetni.

A kis árva. Erzsike, vagy mint most már idestova mondani kell, Erzsébet Mária főhercegnasszony, Stefánia özvegy trónörökösne bájos kis leánya, néhány nap óta Belgiumban időzik, királyi nagyszüleinél. Ez az első alkalom, hogy nagy utazást tett, a monarchia határán túl. Mi természetesebb, hogy először is a nagyszülőkhöz vezették, a kiket látni, ismerni a kis főhercegnő már oly régen vágyott. Brüsszelben Lipót király unokája nem csekély örömet okozott. A kis főhercegnő igen kedves, szép gyermek, eleven és okos. Most végezte el az első polgári osztály tananyagát, ezenfelül tanult nyelveket, angolul, franciául, magyarul. Ez utóbbit különösen tökéletesen beszéli. Szívesen zongorázik és énekel is. Neveléséről közvetlenül értesült az ügyel fel, a kinek dolgozószojában tölti el a kis főhercegnő idejének legnagyobb részét. A legérdekesebb látvány azonban, a mikor Stefánia főhercegnő leányával együtt lovagol. Elöl Erzsike, lovaglótanítójával, utánuk Stefánia főhercegnő mindenre vigyázva, mindenre ügyelve. A kis főhercegnő, dacára annak, hogy csak ősz óta tanul, már igen jól üli a lovat. Idén nyáron megtanult uszni is.

A Bodrogló köz veszedelme. A Bodrogló köznek aligha volt még olyan szomorú esztendeje, mint a mostani. Csak a napokban égett porrá két virágzó községe, Perbenyik és Lelesz, s már ismét tüzről értesítenek benünket, amelyek mindegyike a Bodrogló közben pusztított. Nagy-Rozvány, a Bodrogló köz e virágzó s szép községe minap kigyulladt. A tűz állítólag úgy támadt, hogy paraszti fiúk egy széna boglya tövében pipáztak és kihullott szikrák meggyújtották a boglyát s a közelében levő csürt. A faluban már hetek óta nagy szárazság volt és a kutakból mint kifogyott a víz. Lehetetlen volt az ol-tás és alig egy óra alatt teljes szélesendben több mint ötven házat hamvasztott el a tűz. A szerencsétlen gazdáknak sok kiesépeletlen gabonája és jószága áldozatul esett a dühöngő elemnek. A másik tűz hétfőn délután volt Kis-Tárkányban. Négy ház esett áldozatul a lángoknak több melléképülettel egyetemben.

Gyalog Londonban. Vassi Gyula és Mitke József, a két vállalkozó magyar fiú, a kik gyalog indultak el e hónap elején a fővárosból Londonba, július 21-én el-

jutottak Bajorországba, honnan levelet irtak haza melyben elmondják kalandjaikat. Többször egész éjjeleken keresztül, míg végre eljutottak Mühldorfba, honnan levelüket írják. Dicsérik a szép vidéket, a bajorországi olesó életet s ruhát kérnek hazulról meg fatalpu cipőt, mert az eddigi gyaloglás már nagyon megviselte öltözetüket. Münchenben megpihennek egy kissé, azután Augsburgon keresztül tovább folytatják utjokat az angol főváros felé.

Vesztett ló. Ritkább veszettségi eset történt minap Komáromban. Az egyik kaszárnyában egy ló eddig ismeretlen módon megveszett s a mellette foglalatokodó gyógykovács örmestert karján és fején súlyosan megmarta. A lovat agyonütötték a megsebzett katonát pedig felküldték a budapesti Pasteur-intézetbe.

Felsült miniszteri rendelet. A polgári anyakönyvvezetésbe most már nem csak, hogy belekeveredtek a hatóságok, hanem megkeveredett attól miniszter, anyakönyvvezető, felügyelő, szolgabíró és minden néven nevezendő polgári házasságos közeg, mint azt az alábbi siralmas keveredés is igazolja.

A belügyminisztert még olyan csufosan nem főzte le senki, mint a szatmári járásbíró. Most aztán a miniszter azt sem fogja tudni, hogy fiu volt-e, vagy leány, mikor a farmatringos komédiát kitalálta. Az eset ez: A belügyminiszter ez év elején egy „határozat“-ot bocsájtott világgá, melyben egy anyakönyvi felügyelőt értesít, hogy a római- és görögkatholikus párok házasságából született gyermekek *nemükre való tekintet nélkül*, (bár fiu vagy leány legyen az,) *az apa vallását követik*. Ezen a fő-főminiszteri rendeleten elindulva, szegény Csaba, a szatmári főszolgabíró, melesleg pedig anyakönyvi felügyelő is utasította a peleskei anyakönyvi hivatalt, hogy jövőben a két különböző vallású szülőktől származott gyermekek *mindenkor az apa vallására könyvezzék be*. Egyuttal föl hívja, hogy küldje be hozzá nyolc nap alatt *kiigazítás végett* azokat az anyakönyvi kivonatokat, amelyeken nem a miniszteri rendelet szerint, hanem *„a törvény helytelen fölfogásából kiindulva“* a fiu vagy leány, az apa vagy anya vallása után volna bevezetve az anyakönyvbe. Szegény Csaba ki akarta igazítani. Szegény Csaba nagyon lelkiismeretes közhivatalnok. Hanem a szatmári járásbíró úgy talált bele szólni a dologba, hogy fűgét mutatott a miniszternek is, meg szegény Csabának is. Ő ugyanis másképp fogta föl a dolgot. Azt mondta végzésében, hogy a római-katholikus apától Lici Jánostól és a görög-katholikus anyától Iván Linától származott leánygyermek Etelka, (mert róla volt szó) anyja után *görög-katholikusnak tekintendő*, mert a törvényben ki van mondva, hogy a vegyes házasságból származó gyermekek *nemük szerint* követik szüleik vallását s így szegény Csaba kiigazítási kérelmének *hely nem adható*. Így határozott több esetben is a bíróság. Hát most mi lesz a miniszteri rendelettel? Ezt a rendeletnek nevezett vadságot vissza kell vonni, vagy ragyogtatni tovább is a Csabák megtevéstésére. Lám, lám! A belügyminiszter ur dehogy tudja mi az a törvény és mi az, *amit ő maga csinált meg*, hanem mindenféle képtelen kapkodásokkal kompromitálja alantas közegeit. Csaba ur pedig rösteli, hogy a „törvény helytelen fölfogásának“ nevezte a farmatringos eljárását a miniszteri rendelettel szemben, de hát úgy kell neki, röstelkedjék csak, minek vállalta el ezt a furesa hivatalt.

A szabadkőművesellenes kongresszus. E a kongresszus f. évi szept. 29-től október 4-ig Trientben fog ülésezni. Felkarolták a francia szabadkőművesellenes körök, különösen a „Ligue du Sabaruni“. Ez az utóbbi

szabadkőművesellenes szövetkezet némi tekintetben hasonlóan van szervezve a szabadkőművességhez. A szövetkezet főtitkára nagykancellár nevet visel, tagjai, ha bevállnak „a szent sziv lovagjai“-nak nevet kapják, mert a liga magát Jézus szentséges Szívének ajánlotta fel. A mint a szabadkőművesség páholyokra: úgy ez a „Lige du Sabarum“ századokra van felosztva. Van például sz. György, szent János, szent Ferenc, szent András századja (compagnie). Tanácskozásaik helyisége — „tábor“: több tábor kerületet alkot, mert a liga Franciaországot több kerületre osztotta fel. A liga mellett külön áll fenn és működik az u. n. „Caisse du Son antimaçonnique“ és az „Académie de Saint-Jean“, mely f. évi jun. 12-én alakult meg, Jézus szentséges Szívének ünnepén. Ez az akadémia (irodalmi társulat) csak kipróbált katolikusokat vesz fel, kik a szabadkőművesek ügyeinek ismeretében járatosak. Három osztályra oszlik. Az első osztály felolvasásokat tart, a második osztály az irodalomban érvényesíti befolyását a szabadkőművesek ellen, a harmadik osztály a szabadkőművesség dolgainak adataival foglalkozik.

Csakis ily erélyes munkával s óriás erőfeszítéssel lehet Franciaországot a szabadkőművesség karmaiból kiragadni.

Halálos légycsipés Kurd tolnamegyei községből írják, hogy ott nagy kinok közt szenvedett ki a napokban Kerekes János fiatal földműves. E hónap 20-án, a hogy ebéd után egy kis szundikálásra dült, légy csipte meg a száját oly szerencsétlenül, hogy vérmérgezést kapott s az orvosi segély dacára szörnyű kinok közt meghalt. A szegény áldozat fiatal feleséget és két kis árvát hagyott a legnagyobb nyomorban hátra.

Uj kath. egylet. A szilli római kath. iparosok temetkezési egyesületének alapszabályait a m. kir. belügyminisztérium, f. évi 64.968. sz. alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

Harangszentelés. Szép ünnep volt e hó 19-én délelőtt 9 órakor a ferencrendiek templomában. Nyolc harangot szentelt föl Jung János váci egyházmegyei püspök. A harangok a következő községek templomai számára készültek: A gesztetei templomnak egy harang szent András tiszteletére, a galsai templomnak egy harang a b. Szűz tiszteletére, a csetei templomnak egy harang, a bolzói templomnak három harang szent Jakab, szent Flórián és szent Donát tiszteletére, továbbá a tétényi templomnak egy harang b. szűz Mária tiszteletére és a dósi templomnak egy harang szent Flórián tiszteletére.

Tüntetés Crispi ellen. Crispi volt olasz miniszterelnök ezidőszert Albano fürdőhelyen nyaral. A bukott nagyságok sorsa kétszeresen sújtja őt: a legnagyobb népszerűtlenség. Tegnap történt, hogy a fürdőzene alatt egy csomó vendég körülfogta a volt miniszterelnököt e kiáltással: „Vesszen Crispi!“ Azután a zenekarhoz fordultak: „Gyászindulót! Gyászindulót!“ A tüntetésnek az igazgatóság hamarosan végett vetett. Crispi állapotról különben a legkedvezőtlenebb hírek keringenek.

Tolvaj iskolásfiu. Körmendy Kálmán 10 éves iskolás fiu e hó 28-án délután a Vigadó előtt levő uszoda egyik kabinjából egy ezüst órát lopott. Az órát Städtner Péter nevű 12 éves barátjával egy lipót-utcai zálogházban el akarta zálogosítani, de rajta utcaipétek őket. A gyerekeket bevitték a IV. kerületi kapitánysághoz, onnan pedig átadták megszorodott szüleiknek. Tettük különben töredelmesen beismerték.

Letartóztatott járásbíró. Berettyó-Ujfaluból jelentik, hogy ott rendkívül nagy izgalmat kelt Szakál Pál odavaló kir. járásbíró letartóztatása. Szakált hétfőn csendőrfedezet mellett kísérték ki a vonathoz, ahonnan Gyulára vitték a törvényszéki fogházba. — A letartóztatott járásbíró ellen már egy hete folyik a vizsgálat, amelyet sikkasztás, jegyzőkönyvhamisítás és megvesztegetés vádjai miatt indított a törvényszék.

Fizess! Egy *keceli* előfizetők panaszát adjuk itt közre. Kecelen a legutóbbi hetivásár alkalmával történt, hogy miután a zsidó bérlő már összeszedte a helypénzt, megjelent az állatorvos két csendőr kíséretében és feloszlatta a sertésvásárt. Előfizetők panaszja jogos, mert ha a rendelet szerint, melyre az állatorvos hivatkozott, tilos a sertésvásár megtartása, miért adott ki mégis passzust a jegyző, miért engedték meg a zsidónak a helypénzszedést? Persze a szegény nép számára nincs más jelszó, csak az, hogy *fizess!* a többivel nem törődnek az urak. Elég, ha a zsidó bérlőnek alkalmat adtak a nép keserves filléreit összeszedni.

Hősök emléke. Győrmegeye hazafias közönsége mozgalmat indított annak érdekében, hogy a nemesi felkelés idején a kismegyeri csatában elesett hősöknek emléket állítsanak. Az emlék iránt *Ottó* főherceg állandóan nagy érdeklődést tanúsított, amit bizonyít, hogy megígérte anyagi és erkölcsi támogatását s azonkívül ő rajzolta meg a felállítandó emlék tervezetét. A főherceg ezenkívül a panonhalmi főapátság kismegyeri majorságának udvarán személyesen jelölte meg azt a helyet, ahova az ottani csata emlékét emeltetni óhajtja.

Zarándokut Lurdba. Folyó 1896. évi szeptember hó 25-én nagyobb zarándokcsoporthoz indul a franciaországi Lurdba (Lourdes), Boldogságos Szűz Anyánk kegyhelyére. A zarándokok, kik az ország egyik nemeslelkű főpapjának védnöksége alatt állnak, Budapesten gyülekeznek össze. Az utazás költségei, beszámítva a teljes ellátást, I. osztály 240 forint, II. osztály 180 frt. és III. osztály 105 forint. A kik a zarándok-uton résztvenni szándékoznak forduljanak Beszelényi Beszedits Ivánhoz, Bpest, Calvin-tér 4. sz. I. em. 7.) ki felvilágosítással (szolgál).

Életmentő pap. Zubna község görög katolikus papja *Beszkid* Miklós a minap saját életének kockáztatásával mentett meg két gyermeket a vízhaláltól. A környéken nagy esőzések voltak, minek következtében az Udava patak erősen megáradt. A partokon át egy gyalogjáró padló vezet. Ezen iparkodott át két testvér, Honka László és Anna. Csakhogy az áradó víz nagyon meglazította a gyenge átjárót, a két gyermek elveszítette rajta az egyensúlyt s egy zuhanással belefordultak a patakba. *Beszkid* Miklós éppen arra érkezett a templomból jövet s meghallotta a gyermekek sikoltozását. A partról több paraszt ember látta a szerencsétlenek vergődését, de senkinek se volt bátorsága utánok ugrani a tajtékozó hullámok közé. A lelkes úgry, a hogy volt reverendában a folyóba vetette magát s sikerült is élve elérni a gyermekeket. Ruhája azonban megtelt vízzel s az igazi küzdelem csak akkor vette kezdetét, mikor kifelé iparkodott a megmentettekkel. Szerenesére ez sikerült, bár a nagy erőlködés nagyon megviselte a derék életmentőt.

Lekaszálta a fia fejét. Fonnante község mellett, mint egy párisi távirat jelenti, borzalmas eset történt. Egy paraszt aratás közben mellette játszadozó 3 éves kis gyermekének kaszával leszelte a fejét. Amikor a boldogtalan apa rémületéből magához tért, egyenesen hazasietett és a csürben fölakasztotta magát.

A primási főszékesegyház. Vaszary Kolos biboros hercegprimás a káptalannal egyetemben elhatározta, hogy az esztergomi főszékesegyház külsejét, melyet az idő már igen megviselt, javíttatni fogja. A költségek 100.000 forintra rugnak. E terv kivételére boldogult Simor János hercegprimás is gondolt, de halála meghiusította a javítási munkálatok keresztülvitelét. A főszékesegyház külsejének ujjaalkotása égető kérdés, mivel ezt már a ritka szép belső dísz is megkívánja.

Százéves templom. Szép ünnepe volt Abaliget községének e hó 26-án. E napon volt száz éve, hogy a római katolikus plebánia templomát átadták rendeltetésének. Az ünnepies nagymisést ez alkalommal Dobszay Antal dr. kanonok mondta, míg szentbeszédet Rézbányai József dr. theologiai tanár tartott. A templom védőszentje Mária Magdolna.

Egy régi templom ujjaalakítása. Keszthelyen az ötszáz év előtt épült gót templomot ujjaalakítják s a munkálatokat már megkezdték. Ezt a templomot 1380 körül a szerencsétlen véget ért István erdélyi vajda, utóbb nádor építtette s az egyedüli templom Keszthelyen és ezért a keszthelyi ember, valamint a fürdővendégek mindaddig kénytelenek voltak romok és dűledező falak között imádkozni. *Dunszt* Ferenc dr. apáté az érdem, hogy a rom helyét méltó templom váltotta föl. Az ujjaalkotást a kegyuron, *Festetich* Tasziló grófon kívül a hercegprimás, kinek Keszthely szülővárosa, a veszprémi püspök és nagy részben maguk a hívők segélyezték. A fal- és ablakfestményeket a hercegprimás, a régi kórust a veszprémi püspök készítette. A megjavított templomot a hercegprimás fogja a vallásügyi miniszter és a veszprémi püspök jelenlétében fölszentelni augusztus végén.

Hivatás áldozata. Mult szerdán az ó-budai rézmű- és pipagyár telepén dühöngött tűz alkalmával két társával együtt önfeláldozása következtében szerencsétlenül járt ifjabb *Szidanits* Ferenc fővárosi tanító, az önkéntes tűzoltótestületnek egyik szakosztály parancsnoka, aki kedden reggel sérüléseiben négy napi szenvedés után meghalt. A boldogult fiatal ember halála nagy részvétet keltett, különösen a tűzoltóság körében, a melynek három év óta buzgó és derék tisztje. A gyász jeléül a tűzörségek és laktanyák épületeire kitűzték a fekete lobogót. Szerdán volt az elhunyt tűzoltótiszt temetése.

Szólj igazat . . . Peckó József, a premontrei rendből csak nemrég kilépett áldozár párbajra hívta ki Timkó József kassai hírlapírót, amiért az lapjában annak a nézetének adott kifejezést, hogy talán még se egészen tisztességes dolog, hogy valaki nemcsak a rend költségén képezze magát, de még a kiállítás tanulmányozására is a rendtől vegyen fel pénzt, azt vigan elköltse és azután hazajöve a dáridóból, kilépjen a rendből, ahogy ezt Peckó ur tette. Timkó segédei, nagyon helyesen, nem engedték meg a párbajt, mire az önmagáról annyira megfélemedezett volt egyházi férfit természetesen szokás szerint gyávnának és rágalmozónak jelentette ki Timkót. A különös s mindenfelé kinos feltűnést keltő ügy, amelyről sokat beszélnek Kassán, az esküdtszék előtt fog folytatódni.

Ismét rabszökés. A székesfejérvári megyeházi börtönből két elítélt rab: Székely János és Németh Ágoston megszöktek a minap. Áttörték a tűzfalat s az így keletkezett résen át a szabadba kijutottak. A szökést azonnal észrevették s óriási hajsza után elfogták a két jómadarat, kiket megvasalva vittek vissza a börtönbe.

A „Herkó Páter“ a legnagyobb és legolcsóbb politikai képes élelapp. Megjelenik minden vasárnap 16 oldalon. 25—30 igen szép képpel. Évnegyedenként 1 frt. Melegen ajánljuk. Megrendelési cím: „Herkó Páter“ szerkesztőségének, Budapest.

Töröksorsjegy birtokosokat saját érdekükben figyelmeztetjük, sorsjegyeiket **magyar értékpapírokra** átcserelelni vagy eladás végett **Steiner Lajos** urnak a párisi „Credit Lioneis“ megbízottjának Budapest, VII. ker. Dob-utca 106. sz. III. em. 28. a. beküldeni.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **GAVORA JÓZSEF** egyházi szerek műintézetét Budapest váci-utca 17.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN

Ausztria. Az osztrák tartománygyűlések fölösztatását és új választások elrendelését kedden kezdte meg az osztrák kormány; közzétette ő felségének f. é. július 25-éről keltezett iratát, mely a felső-ausztriai, a stiriai, karinthiai, sziléziai tartománygyűlések fölösztatását és új választások kitűzését elrendeli. Miután azonban már legközelebb lejár a többi tartománygyűlések megbízatása, kivéve a cseh és galíciai tartománygyűléseket, ennél fogva már legközelebbre várható az alsó-ausztriai, salzburgi, tiroli, morvai, krajnai, dalmát, trieszti, görzi és bukovinai tartománygyűlések fölösztatása is. A fönntemlitett négy tartománygyűlésre vonatkozólag az új választásokat f. év. augusztus hó végén és szeptember első felében, a többi tartománygyűlést ellenben október havában ejtik meg.

Angolország. A szociálisták, kik Lille nevű városban csufos kudarcot vallottak, átrándultak Franciaországból angol földre, Londonba. Az itt megtartott értekezletük szintén eredménytelen maradt. Az anarkisták megtámadták a szónoki emelvényt, a mérsékelt elemek pedig távol tartották magukat a Németországból plántált mozgalomtól.

Olaszország. Crispi volt olasz miniszterelnök ez idő szerint Albano fürdőhelyen nyaral. A bukott nagyságok sorsa kétszeresen sújtja őt: a legnagyobb népszerűtlenség. Minap történt, hogy a fürdőzene alatt egy csomó vendég körülfogta a volt miniszterelnököt e kiáltással:

— Veszzen Crispi!

Azután a zenekarhoz fordultak:

— Gyászindulót! Gyászindulót!

A tüntetésnek az igazgatóság hamarosan véget vetett. Crispi állapotáról különben a legkedvezőtlenebb hírek keringenek.

Menelik abessziniai király szabadon bocsátott egy csapat olasz foglyot, kik e hó 28-án már utra keltek hazájuk felé.

Svájc. Zürichben legutóbb két olasz munkás megölt egy odaváló polgárt s emiatt kitört az utcai harc az olaszok ellen. A fölbőszített tömeg 12 olasz üzletet rombolt széjjel. Az olasz nagykövet elutazik a városból, mert élete veszélyben forog. A szövetségtanács tárgyalás alá vette az eseményeket. Politikai ügy remélhetőleg nem válik a sajnálatos esetből. Közel száz embert tartóztattak le a zavargók közül.

Törökország. A konstantinápolyi külföldi követségek kétségtelennek tartják, hogy a Macedóniában kitört lázongást a görög kormány rendezi s a fölkelő csapatokat segíyezi. Azt hiszik, hogy a görög kormánynak ez a titkos működése káros visszahatást fog szülni, nevezetesen a krétai lázongóknak bátorításul szolgál majd s így a török kormány aligha fogja a Kréta szigetének ígért engedményeket keresztül vinni. E bajokon csak úgy lehet segíteni, ha az európai nagyhatalmak felszólítják Görögországot, hogy titkos segítségével hagyjon föl.

HITBUZGALMI ROVAT.

Sz. Cirjék, Largus és Szmaragd

vértanúk.

Augusztus 8.

A negyedik század elején szenvedtek vértanúságot.

Maximián római császár Diokleciánnak az ő császár társának számára Rómában nagyszerű fürdőházat építtetett. Ennek hire, neve maig is megmaradt „Dioklecián fürdői“ néven.

E fürdőt Maximian a keresztényekkel építtette. A keresztényeket ugyanis szive mélyéből gyűlölte. Ahol alkalmá nyílt rá, mindent, mindenkor és mindenütt romlásukra tett. Mellőzte, gunyolta, gyalázta, üldözte, nehéz munkára szorította őket. Ily nehéz munka volt a fürdő építése is.

Maximián összeszedette a keresztényeket, lettek legyen férfiak, nők, fiatalok, öregek és rájuk parancsolt, hogy azt a fürdőt úgy, amint kell, építsék fel. Munkájokért nemcsak pénzt nem kaptak, de még élelmet sem. Ha vonakodtak dolgozni, vagy a fáradságtól, kimerültségtől, éhségtől nem bírtak, akkor a felügyelők korbácsai segítettek rajtuk.

Élt ez időtájt Rómában Tráfon nevű előkelő gazdag ember. Titokban szintén keresztény volt.

Megesett a szive a pogányok által agyonkínzott keresztény testvéreire. Segíteni kívánt rajtuk; ha másképp nem lehet, legalább élelmi szerekkel és pénzzel. . . .

De
hez, ami
E
Szmarag
Eze
tények
Ves
járt. El
rajta éri
többi ke
munkára
padra n
Cirj
életvesz
tek. Ker
áldozták
Ne
pápának
göket s
gyakorlá
Ho
resztény
Min
közjök
Az
papokho
Cirj
Gondosa
Am
lettek a
Lárgot
resztény
kára ké
Cirj
munka
tek, hog
Ne
ték el,
kéval m
beknek,
Ne
pogány
zött mé
Példájo
tekintett
eszközé
vesztett
Ma
ról, seh
a többi
épp ny
rettenet
oktatta
a keres
hogy be
börtönb
dot is.

De hogyan juttassa a keresztények kezeihez, amit nekik szánt? Ez volt a nagy kérdés.

E kérdésnek megfelelt Cirjék, Largus és Szmaragd.

Ezek átvették az adományt és a keresztények kezeihez juttatták.

Veszedelemes volt vállalatuk. Életveszéllyel járt. El kellett rá készülnie lenniök, hogy ha rajta érik, elfogják őket és hasonlóan, mint a többi keresztényeket elzárják és majd az ingyen munkára kényszerítik, ha ugyan azonnal a kinpadra nem hurcolják és ki nem végzik?

Cirjék, Largus és Szmaragd azonban az életveszéllyel, szabadságvesztéssel mit se törődtek. Keresztény hitrokonaiért szives örömet feláldozták magukat.

Nemes önfeláldozásuk tudomására jutott a pápának, Marcellinnek. Megdicsérte nagylelkűségüket s a felebaráti szeretet művének további gyakorlására buzdította.

Hogy pedig még jobban segíthessék a keresztényeket, Cirjéket szerpappá szentelte.

Mint szerpap az Oltáriszentséget is elvihette közéjük és megáldoztathatta őket.

Az alamizsna-kezelés és kiosztás is a szerpaphoz tartozott.

Cirjék igyekezett hivatásának megfelelni... Gondosan szorgoskodott a keresztények körül.

Ámde épp e szorgoskodására figyelmesekké lettek a felügyelők. Vallatóra fogták Cirjéket is, Lárgot is, Szmaragdot is. Elfogták őket mint keresztényeket, a többiek közé sorozták és munkára kényszerítették.

Cirjéket és társait sem az elfogatás, sem a munka nem kedvetleníté el. Ellenkezőleg örvendtek, hogy hitükért szenvedhetnek.

Nem csak a nekik kiosztott munkát végezték el, hanem azon iparkodtak, hogy a magukéval mielőbb végződve, másoknak, a gyengébbeknek, öregeknek is segíthessenek.

Nemes versenyükön a többiek épültek, a pogány felügyelők, akik ilyen a pogányok között még nem tapasztaltak, fölötté csodálkoztak. Példájokat látva a keresztények: a munkát nem tekintették tehernek, hanem a mennyei érdemek eszközének. A munka ilyformán rájuk nézve elvesztette nyomoruságos voltát.

Maximiánnak, aki hallott Cirjékről és társairól, sehogy se tetszett, hogy ezek és velük együtt a többi keresztények is a munkát, melylyel pedig épp nyomorgatni kívánta őket, nem tekintik oly rettenetes valaminek. Minthogy Cirjék szóval is oktatta és lelkesítette munkás társait és ezzel őket a keresztény vallásban mindig csak erősítette; hogy befolyásától megfossza a keresztényeket: börtönbe záratta őt is, Largust is, Szmaragdot is.

Cirjék, Lárg, Szmaragd, a börtönben is nyugodtan maradtak. Hiszen, ha az Ur Isten akarata, hogy ők a börtönben szenvedjenek: szívest örömet készek ők azon megnyugodni.

Hadd teljesedjék az Ur Isten akarata.

Imádkoztak, elmélkedtek, a nélkülözést büneikért, a keresztény társakért és a pogányokért ajánlották fel.

Történt hosszabb idő múltán, hogy börtönükbe néhány vak ember is került. Cirjék oktatta őket, imádkozott értük, és a vakok visszanyerték szemök világát.

E csoda nem maradt titokban. Híre csakhamar egész Rómában elterjedt. Diokleciánnak is tudomására jutott; aki meg is örült neki, mert leánya, Artémia, az ördögtől volt megszállva és ettől igen sokat szenvedett.

Remélte Dioklecián, hogy az, aki a vakoknak visszaadta látásukat, leányát is meg fogja szabadítani a gonosz lélek gyötrelmeitől.

Maga elé hozatta azért Cirjéket; tudtára adta kívánságát, hogy t. i. leányát gyógyítsa meg.

Cirjék imádkozott; azután az Ur Jézus nevében parancsolt a gonosz léleknek, mire az elhagyta Artemiát. Artemia nagy kinjaitól megszabadult.

Dioklecián Cirjéket ennek folytán szabadon bocsátá, sőt neki és társainak a városban külön lakást is adott, ahol ők békében, bántódás nélkül élhettek.

Artémia utóbb ismerni óhajtá meggyógyulásának titkát. Cirjék készségesen nyújtott neki felvilágosítást. A keresztény vallásra oktatta őt. Artemia a kellő oktatás és előkészület után megkeresztelkedett és Jézushoz hű maradt.

Artemia meggyógyulása nagy esemény volt. Eljutott annak híre a perzsa király udvarába is. A perzsa király leánya is meg volt szállva az ördögtől. Hivatta a király Cirjéket.

Cirjék elment és amint előbb Artemiát, úgy most a perzsa király leányát is megszabadítá a gonosz lélektől és egyszersmind meggyógyítá.

A királyt és leányát azután Cirjék a keresztény vallásról, Jézus Krisztusról kioktatta. A perzsa király alattvalói is hallgatták Cirjéket. Akiket utóbb a királylyal és leányával együtt mind megkeresztelt.

Cirjék visszatért Rómába. Régi lakását foglalta el társaival együtt. Járt-kelt, a keresztény hitet hirdette. Sokakat csodálatosan meggyógyított. Ekkép tanításával és csodatetteivel mindig többeket és többeket vont Jézus keresztje alá.

Ez természetesen a pogányoknak sehogy se tetszett, de Cirjéket és társait bántani nem merték, mert azok Dioklecián óltalma alatt állottak.

Midőn Dioklecián egy alkalommal távol volt, Maximián, a társ császár elfogatta Cirjéket, Largot és Szmaragdot és arra szólította őket fel, hogy áldozzanak a bálványoknak. Ezek azonban kijelentették, hogy ha a császár bármit is kíván tőlök, ami keresztény hitőkkel nem ellenkezik, szívesen megteszik. Áldozni azonban a vak és süket bálványoknak, azt nem tehetik, mert csak az igaz Istennek szabad áldozatot bemutatni. Igaz Isten pedig csak egy van, az, akit ők imádnak.

A császár keményen rájuk parancsolt, de hiába. Kínpadra vonatta őket, kegyetlenül kínoztatta. Cirjék fejére forró szurkot öntetett. A hős férfiak hajthatatlanok maradtak. Nem bírván őket hitüktől eltántorítani, végre lefejeztette a Szalauai uton, Szallusztiusi kerteknél 303-ban.

Velök együtt még más husz keresztény szenvedett vértanuságot. Ezek között: Kreszcencián, Szergiusz, Szekundusz, Albán, Viktórián, Fausztin, Bódog, Szilvianius, — Mammia, Juliana, Ciriacida, Danada.

Ezek mind ugyanazon az uton eltemették. Erekyéiket utóbb János áldozópap, Marcell pápa, Lucina urhölgy tiszta gyolcsba takarva, befűszerszámozva, Lucina temetőjébe, az ostiai uton, tisztességesen örök nyugalomra helyezték.

Nemes, önzetlen önfeláldozás, tiszta felebaráti szeretet, hitükhöz való erős ragaszkodás, a hit buzgó, bátor terjesztése ragyogó fényben állítják szemeink elé e nemes lelkeket.

Könyörögjétek Dicsők érettünk, kik az önérdemes, kapzsi önző világban élünk, hogy példátokat követve, mi is a jótetésben oly önzetlenné, hitünkben oly szilárdak lehessünk.

Sz. Donát vértanu.

Aug 7.

Keresztény szülők gyermeke. Szülői vértanuságot szenvedtek. Donát ekkor Hilárd áldozópappal együtt Arezzó városába ment. Itt püspökké választották. Hitehagyott Julian császár uralkodása alatt elfogatott. Quadratian helytartó lefejeztette.

A keresztények a város közelében temették el őt is, Hiláriust is, akit Quadratian addig ostromolt, míg csak Hilárius lelkét ki nem adta.

Sz. Donát jan. 25. vértanu Karthagóban.

Febr. 9. vtanu. Forumsempromiban Olaszország Umbria tartományában..

Febr. 9. vt. szerpap 362-ben Leimell városában, Afrikában Donát-féle szakadárak által Primusz szerpappal együtt tégladarabokkal agyon dobáltatott.

Febr. 17. vtanuságot szenvedett 303-ban Konkordiában, Olaszországban.

Febr. 25. vértanui halállal mult ki Decius császár idejében Afrikában.

Márc. 1. vértanu Karthagóban.

„ 14. vértanu Karthagóban.

„ 27. vértanu Afrikában.

ápril. 2. vértanu.

„ 3. vértanu Nikomédiában.

„ 6. vértanu Nikomédiában.

„ 7. vértanu Felső-Libiában.

„ 9. vértanu Rómában.

„ 10. vértanu.

„ 11. vt. Afrikában.

„ 12. 14 vt..

„ 17. vt. Afrikában 250-ben.

„ 18. vt. Afrikában

„ 19. vt. Afrikában

„ 20. vt. Afrikában

„ 23. vt. Afrikában

„ 24. vértanu Afrikában, Amerikában.

„ 28. vértanu Numiában.

„ 30. hitvalló euróai püspök Ciprus szigetén meghalt Nagy Theodóz császár korában 308 táján.

Május 21. vértanu Kappadiciai Carereában. 22. püspök vértanu. Egyiptomban Tumi városban Licius uralkodása alatt 23. vt.

Jun. 30. vt. Egyike a római „menydörgő dandár katonáknak, akiknek imádságára t. i. a római a hadsereg csodálatosan vízhez jutott. Könyörgésükre menydörgés közteső hullott: 174-ben Mark Aurél császár alatt. Teste sz. Ágnes siralagjában temettetett. 1652-ben pedig münsterer-feli Jézustársasági templomba vitetett.

Védőszentül tiszteltetik a villámsujtás ellen. Emlékét Trierben julius II. vasárnapján tartják.

aug. 19. áldozópap Franciaországban.

aug. 23. vértanu Antiokiában.

szept. 5. vértanu Capnában.

okt. 5. vért. szerpap.

okt. 22. püspök Tusciában.

okt. 29. Korfu szigetén.

dec. 12. vért.

dec. 30. vért. Alexandriában.

LEVELEZÉS.

Dicsértessék az Ur Jézus Krisztus!

Főtisztelendő Szerkesztő ur!

Bár hirlapíró nem vagyok és az nem hivatásom, miután földmiveléssel foglalkozom, mely nagyobbára minden időmet igénybe veszi, különösen most ez időszakban, midőn aratás után a nyomtatással vagyok eloglalva, de azért e mai napon mégis nem tudom meg-

állani, hogy ne irjak a t. szerkesztő urnak egykét do-
logról, mit, hogy érdemesnek tart-e a „Magyar Néplap”-
ban közölni vagy nem? tetszésére bízom.

Először is irok az *új rendről*, mely nálunk is
egészen új rendet hozott, amennyiben miután városunk
letette a rendezett tanácsu jelleget és nagy községgé
alakult, ez alakulással új rend jött divatba. A múlt
vasárnap ugyanis a segédjegyző kipublikálta, hogy vá-
rosunknak nagy községgé alakulása miatt ezután a
leendő házaspárokat nemcsak a táblán függeszteti ki,
hanem templom után a községházánál élő szóval is,
ugy mint a templomban szokás, kihirdetik, mit a pol-
gárok meghallgathatnak. De bizony oda a község szol-
gáin s egy pár hivatalnokon kívül senki se ment. És
emiatt a mai publikálás után, amidőn a segédjegyző
az emelvényről lejött, ismét felszólította a népet, hogy
most meg már a község házához menjenek (t. i. a
publikálás a templom mellett van). A népnek egy része
nem tudta, hogy mi célból? meg is indult, a községháza
felé. De midőn megtudta, hogy miről van szó, boszan-
kodva és nevetve hazament, ily szavakat hangoztatva:

- Mit találnak ismét ki!
- Minek az?
- Elég ha a templomban kihirdetik.
- Hallottuk mi már ott.
- Menjenek azok, kik templomban nem voltak.

Menjenek a szabadelvűek, kiknek tetszik a polgári há-
zasság.

S csakugyan néhány szabadelvűn és kíváncsin
kivül más nem is ment, amiért egy szabadelvű
kortes nagy becsmérléssel és szidalommal illetett
egy néppártit és a papokat. Pedig én azt mondom,
hogy most is azért engedte megtörténni az Ur Jézus,
hogy polgári papok is legyenek, kik igazán az adóból
kapják a fizetést, mert mindig a papokat és az egyhá-
zat szidták és gyalázták. Sokan gyalázzák most is.
De hát a tanítvány nem lehet több mesterénél. Az egy-
ház és papok iránti gyűlöletben fölöslegesnek akarják
tenni az egyházi házasságot és hirdetését is.

És ez alkalommal másodszor ez írásban figyel-
meztetem Ugron Gábort és társait, kik Kanizsán a nép-
párt gyalázása közben főpapjainkat is gyalázták, hogy
hol voltak eddig, mikor nem a 48-as pártot, hanem a
67-es kormányt támogatták?

Nekünk is, kik mindig függetlenpártiak voltunk,
volt ez észbe. És nem értettük azt. De ime, az ese-
mények megmagyarázták nekünk is. Jusson csak eszükbe
Ugron Gáboréknak, hogy a 48-as párt programja egy
sarkalatos elvének proklamálta a polgári házasságot.
És bár voltak is köztük mint Ugron, Vajay és többen,
kiknek az nem kellett, de a vezetők mindig akarták.
Irányi még javaslatot is tett behozatalára; de a kormány-
párt leszavazta. Tehát lássák Ugronék, hogy a főpapok
javarésze csak azért nem a 48-as pártot támogatta,
mert az egyház-ellenes törvényt akart létesíteni. S ezt
főpapjaink tudva nem segíthették. S midőn, — hogy a
48-as párt szavával éljek, — az ő programjuk sar-

kalatos elvét a kormány tőlük átvette és a 48-asok se-
gítségével ki is vitte, Ugronék pedig, bár ellene szavaz-
tak, a meglelt törvényen megnyugodtak. Ámde a pap-
ság nem nyugodhatik ám meg, mert hitét árulná el.
S ezért nem támogathat oly pártot, mely a valláselle-
nes törvényeken megnyugszik. Ezt csak belátják Ugro-
nók is, s azt hiszem nem kívánhatja se a kormány-
párt, se a 48-as párt, se mások, kik a megnyugvást
hirdetik, hogy katolikus főpap vagy csak egyszerű
világi is nyugodjék meg hite és egyháza sértésén. És
hiába is kívánják, mert az ellen a törvény ellen egy-
háziaknak és világiaknak, ha szeretik hazájukat és hi-
tüket, nem nyugodhatnak meg oly törvényen, mely ránk
polgárokra sok terhet ró, semmi haszon nélkül. Sőt ez
ellen halálig küzdenünk kell.

Ezért pártoljuk és pártolják főpapjaink is a *nép-
pártot*. Mert a néppárt nem csak szóval, de tettel is
akar az ország erkölesi és anyagi baján segíteni. Ve-
gye ezt tudomásul H. . . . . ur is (kinek más külön-
ben Ugronékkal tisztelet küzdésükért), ki lapjában, —
mint a félegyházi esetenél is, — többször kesergett
azon, hogy a néppárt a 67-es alapot fogadta el, nem
a 48-at, vagy pedig, hogy nem lett olyan mint a kapu-
félfa, se kint se bent, se 67, se 48.

A 48-asok magok bevallották, hogy ők program-
jokkal nem kormányképesek s azért támogatták a kor-
mányt az egyházpolitikában és másban is. Nem akarták
a kormányt megbuktatni, mert akkor mint legnagyobb
pártra, rájuk került volna a sor. Pedig ők a kormány-
zásra nem képesek. Ugron is azért lépett ki közülök
egy időben 7-ed magával. A néppárt pedig, ha az Isten
és nép segíti, kormányképes akar lenni. Nemcsak szó-
val, de tettel is segíteni akar az ország és a nép baján.
Már pedig ha a 48-as program nem kormányképes, más-
ként nem lehet kivívni és föntartani hazánk független-
ségét és keresztény jellegét, csak 67-es alapon.

Igaz, azt mondják, hogy szent István és mások
idejében nem voltak 67-esek. De akkor még nemzeti
királyunk volt és az még egy kicsit 67 előtt történt.

67-ben Deák és főpapjaink is nem a fekete-sárga
zászló kedvéért tették meg a kiegyezést, sem azért, hogy
Magyarország Ausztria gyarmata legyen, (azzá csak a
szabadelvű párt tette:) hanem azért, hogy e kiegyezés-
sel véget vetve az örökös per-patvarnak, hazánk béké-
vel munkálkodhassék fölvirágzásán. A néppárt se azért
vette alapul a 67-et, hogy a fekete-sárga zászló kedvé-
ben járjon, hanem azért, mert ez *alapon is ki lehet
vivni hazánk függetlenségét*.

Azért az oly kesergéssel, hogy a független polgá-
rok nem támogathatják a 67-es néppártot, H. ur is csak
éket ver a küzdők sora közé. Nézze meg Félegyházán
és másutt is, kik lelkesülnek a néppártért és kik a
48-asok? A néppártért azok lelkesülnek, kik Isten után,
Isten parancsából szeretik hazájukat. S kik vannak Holló
urékkal és a többi zavargókkal? Azok, kik Isten nélkül
csak torkukért, hasukért és zsebükért ordítanak; kiknek,
habár jó katolikusoknak mondják is magukat és 48-asok

is, legfőbb örömük volna, ha a katolikus egyház vagyónát elvonnék, azt gondolván: talán nekik is jutna valami belőle.

Különös ismertető jelük ezeknek, hogy a papokat mindig gyalázzák. Már pedig, ki a papot nem tiszteli, Istent sem tiszteli, mert az Ur Jézus mondá: „Aki titeket megvet, engem vet meg.” Aki pedig Istent nem tiszteli, annak jellemére, szavára nem sokat lehet adni.

Azon is kesergett H. ur, hogy a néppárt gyűlést tartott Hock, Hévizy és több függetlenségi kerületben.

Joga volt hozzá, mert a függetlenségi párt a reviziót elejtette, a nép pedig akarja. A népen áll, hogy olyan képviselőt küldjön, a milyen neki tetszik. A függetlenségi pártnak se áll az jogában, hogy megtiltsa a néppártnak az oda menetelt. Szabad vélemény, szabad választás!

Ugron mondta Kanizsán, hogy a király ő felsége szentesítette a polgári házasságot s megesküdtött, hogy a törvényt megtartja és másokkal is megtartatja. De jusszon eszébe, hogy régi törvényeink is szentesítve voltak, mégis megváltoztatták. A 67-iki kiegyezés is szentesítve van, mégis küzd ellene Ugron is. Azért fordítsa magára is a rudat.

Mi pedig ne csüggedjünk, hanem bizva Istenben, szívvel, lélekkel kiáltsuk:

Éljen a néppárt! Éljen Zichy Nándor gróf! Éljen Esterházy Miklós Móric és Apponyi Géza grófok! Éljenek a többi lelkes vezérek, kiknek erős katolikus hitük és jellemük, Isten iránt való félelmük nekünk elég biztosíték arra nézve, hogy őket bátran kövessük és ők a 67-es alapon is föntartják hazánk függetlenségét.

Kik az Istent szeretik és félik, követik őket. Kik pedig nem követik, azok csak magukat és hasukat szeretik. Hallom tőlük eleget, hogy mondják: ha nincs etetés-ítás a választásnál, az nem ér semmit!

Ezek után bezárom levelem.

Maradok a néppárt hive mind halálig.

Kun-Szt.-Márton, 1896. július 26-án.

Kuna András,
földmives.

KÖNYVES-POLC.

Megrendelési felhívás *Jedlicska Pál* „Társadalmi testvérharc a modern jogállam s a kath. egyház között” című munkájára. Nagy 8-rét, 270 lap. Ára füzve 1 frt. 20 kr. Miután a közügyekért érdeklődő minden honpolgárnak lelkiismeretes kötelessége a manap felszínre jutott egyházpolitikai kérdésekkel tisztába jönni s úgy a liberalizmus, valamint a kath. egyháznak álláspontját megismerni, időszerűnek tartom a fentjelzett munkát a t. olvasóközönségnek különös figyelmébe ajánlani.

Kapható Esztergomban *Buzárovits Gusztáv* könyvkiadónál.

Előfizetési felhívás az 1895. évi VIII. t.-c. alapján végrehajtott összeírás adataiból készült „A magyar korona országainak mezőgazdasági statisztikája” című munkára.

Az egész sorozat öt nagy kötetből fog állni, körülbelül 840 folió ív terjedelemben.

A megrendelések legkésőbb f. évi augusztus hó végéig az országos magyar kir. statisztikai hivatalhoz (Budapest V. ker. Akadémia utca-12. szám) küldendő be. A ki a megrendeléssel együtt az előfizetési pénzt is beküldi, annak a mű kötetei portómentesen fognak megküldetni. Az öt kötetes mezőgazdasági kiadvány sorozat bolti ára 40 frt. leend, miből a „Gazdacimtar” külön 15 frton bocsátatik forgalomba. A mű egyes kötetei részint még a folyó évben, részint a jövő év folyamán fognak megjelenni s mihelyt a sajtó alól ki kerülnek, egyenkint azonnal szétküldetnek az előfizetőknek. Kelt Budapesten, 1896. évi július havában. A földmivvelésügyi m. kir. miniszter úr *Ö Nagyméltóságának megbízásából: Dr. Jekelfalussy József*, miniszteri tanácsos, az országos m. kir. statisztikai hivatal igazgatója.

A szerkesztőség üzenetei

F. J. Németh-Egres. A plebános urhoz tartozó ügy. Forduljon ő hozzá. Csak ő adhat orvosságot. — **K. J. Bodókó-Vár-alja.** Szívesen megteesszük. — **Varga József. Mikecsport.** Amerika. A pénz bejött, de hát egy szóval se írta, hogy kinek küldjük a apot s most se írja s így utána se tudunk nézni. A naptárt még a tavasszal megküldöttük vászonba csomagolva. Nem tudjuk nem-e az uton veszett el. — **P. F. Bustyabáza.** B. M.-nak jár rendszeren. — **Sz. L. Eger.** Olyan meghatalmazottja nincs. — **M. és U. Magyar-Láposon.** Miféle intézetet ért? Iskolát vagy javító intézetet, vagy árvaházat, vagy mit? Az intézet nagyon tág, abból nem értünk. Különben a csintalanokat otthon lehet legjobban felügyelet alatt tartani s kár volna intézetbe adni, ahol a szülői szeretetet soha se találják föl. — **T. J. Nagyvárad.** Mi az oka, hogy a Cobbet-féle füzetek ily soká késnek? Oka az, hogy megrendelőink nagyrésze a fizetést aratás utánra halasztotta. Miután pedig a kiadáshoz pénz kell s nincsen annyink, hogy előlegezhessük, folytatni csak augusztusban fogjuk, de akkor aztán az ígérlet szerint minden három héten megjelenik egy-egy új füzet. A lapokat elküldöttük. Üdvözlét! — **R. V. Rozsnyó.** Szívesen küldünk lapokat elárusítás végett. Hadd terjedjen a jó is, ne csak a rossz. Az el nem adottakat visszavesszük. Isten fizesse meg szíves fáradozását. — **P. J. Nograd-Patak.** A cikket nem kaptuk. — **M. A. Nagymácséd.** Köszömjük. — **V. Gy. Pápa.** Mindenek előtt azokat az „előkelő urak”-at ismeresse meg velünk, kiktől hallotta a hirt, hadd lássuk: kik azok? Majd aztán felelünk. — **B. I. Mező-Kövesd.** Fentebb talál feleletet. — **V. Z. Kolozsvár.** Fájdalom, olyan állást, mely egy munkaképtelen embernek való volna, nem tudunk ajánlani. — **K. V. Köpesény.** Levelező-lapon azt tetszik írni, hogy két példányra küld előfizetést: az önére és Paphogó Antaléra. De az utalványrészvény meg mást mond, mert csak 50 krajcárt utalványozott. A másik példány illetékét tehát még várjuk. — **D. A. Kismarton.** Egy kettős levelezőlapon tessék az intézeti igazgatóhoz fordulni, onnantól legbiztosabb információkat kaphat. Buiu, a urad. Hk-

ben van. Ennyi elég is. — M. J. Nagy-Csalomia. Brezelmayer Károly sütő nagyiparos. Budapest, Röck Szilárd utca. — H. Guár Ne tessék aggódni. Nincs benne semmi sértés. Köszönöm. — D. Bogsán. A kért cikk a „M. Á.” ezidei márc. 29-iki s a „Ch. V.” ápril 11-iki 6-ik számában jelent meg. — Sz. J. Jász-Kerek-egyháza. Visszairtuk. — K. A. Kun-Sz.-Márton. Előbbi cikkét nem kaptuk. Mindig csak a papiros egyik felére tessék írni és szélesebb sorokban.

Kiadói üzenet.

Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, az elkönyvelés megkönnyítése céljából, sziveskedjenek címszalagjuk számát szelvényeikre feljegyezni.

Azon t. előfizetőink pedig, kik csak az első évnegyedet fizették, sőt vannak kik éppen semmi fizetést se teljesítettek, hátralékukat egyenlítsék ki, mert ellenesetben kénytelenek leszünk a lapot beszüntetni.

Közgazdaság.

Krónika. A sertésvész járványszerű föllépte Gömörmegyének ujabban 13 községében konstataáltatott hivatalosan. — A rozsdá kárt az idén is milliókra teszik gazdáink, amely elég szomorú dolog mostoha viszonyaink között. — A pápa-csornai vasutat augusztus hó elsején adják át a közforgalomnak. — Komlós vásár rendezését tervezi őszre a miniszter. Egy szakembert már külföldre küldött a komlói viszonyok tanulmányozása végett s ha az vissza tér, értekezni fog a segesvári komlótermelőkkel. — *Megszűntnek jelzi* nagy falragaszokon a kassai főkapitány az ott föllépett sertésvést, miután 30 napig egyetlen megbetegedés sem történt. Különös, hogy Kassa vidékén még terjedőben van a sertésvész. — *Elpusztította a szőlőket* ama óriási vihar, mely hétfőn dult Torontál és Temes megye déli részein. A felhőszakadás oly erővel csapott le Versec környékén a szőlőkbe, hogy a virágzó termést teljesen elpusztította.

Budapesti piac.

(A budapesti piaci árak pontos kimutatása.)

Hüvelyes vetemények és termények.

Bab nagy fehér 7:00—7:50 kis gömbölyű 7:00—7:50 frt., törpe 8:00—8:50 frt., barna 6:50 frt., tarka 6:00—6:50 forint.
Borsó 8:50—9:50 frt., hámozott 12:50 frt.
Lencse 9—12 frt.
Köles 5:00—5:25 frt.
Mák 15:50—16 frt.
Kendermag 8:50—9:00 frt.
Köménymag 38 frt. Mind 100 kilónkint

Baromfi, vad, tojás.

Tyuk páronkint 1:10—1:20 frt.
Idei csirke páronkint 60—1:10 frt.
Husos lud 2:00—2:20 frt.
Hizott lud 3:80—5:50 frt.
Sovány kacsá 1:20—1:50 frt.

Hizalt kacsá 0:90—1:00 frt.
Kappan 0:00—0:00 frt.
Pulyka sovány 2:40—2:50 frt.
Pulyka hizott 2:60—3:00 frt.
Vad disznó kilogrammonkint 00—00 kr.
Tojás 1440 darabot tartalmazó láda 20:00—23:50 frt.

Lóvásár.

Könnyebb kocsiló 100—250 frt.
Nehezebb kocsiló (hintós) 0:90—2:10 frt.
Igás kocsiló 0:75—1:40 frt.
Fuvarosló 65—118 frt.
Parasztló 40—80 frt.

Marhavásár.

Jármos ökör 226—375 frt páronkint.
Fejős tehén tarka 60—130 frt., fehérszörű 00—0:70 frt., bonyhádi tehén 100—152 frtdarabonkint.
Vágómarha. Magyar ökör 18—31 frt. Szerbiai ökör 15—30:50 frt. Bivaly 14:00 21:00 frt. Tehén 24—30:00 frt 100 kilogrammonkint.

Szurómarhavásár.

Élő borju 28—40 frt. párja.
Élő bárány 0:00—0:00 frt. páronkint.

Juhvásár.

Elsőrendű (kiviteli) birkáért 16—22:00 frt.
Jóminőségű (anya) birkáért 9—11:00 frt.
Középmínőségű (anya) birkáért 6—9 frt.
Jóminőségű kiviteli (tű) birkáért 19:00—23:50 kr.
Középmínőségű (tű) birkáért 16—18 kr. kilogrammonkint eleven súly szerint.

Takarmányvásár.

Réti széna 2:0—2:70 frt.
Muhar 2:90 3:20
Zsupszalma 1:80—2:10
Alomszalma 1:20—1:50
Kukoricaszár 0:00—0:00
Sarju 0:00—0:00
Szalmaszecska 0:00—9:00

Lisztüzlet.

Szám.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
frt	11:40	11:00	10:60	10:20	9:70	9:20	8:70	7:40	5:20
	Korpa finom 3:35 gromba 3:35								

Gabnapiac.

				frttól	frtig
Buza	bánsági új	. . .	77—81	klg.	6.50—6.85
—	tiszavidéki	. . .	77—81		6.55—6.90
—	pestvidéki	. . .	77—81		6.50—6.85
—	fehért.	. . .	77—81		6.50—6.85
—	bácskai	. . .	77—81		6.60—6.95
Rozs	elsőrendű	. . .	70—72		5.50—5.55
—	másodr.	. . . . .			5.45—5.50
Árpa	takarmány	. . .	60—62		0.00—0.00
—	égetni való	. . .	62—64		0.00—0.00
Zab		. . .	39—41		6.20—6.60
Kukorica		. . .	—		3.80—3.90
Köles		. . .	—		00.5—0.00

A szerkesztésért felelős: Lepsényi Miklós.

Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számíttatnak. Címmel feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.

Cím alatt a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a postarostante szó értendő.

HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában
Budapest, Práter-utca 44.

Allandó hirdetések petit soronként 6 kr. s nonparellsor 10 krral számíttatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegeken előzetesen melléklendő.

Levélbéli felvilágosítás csak a hirdetés és válaszbélyeg beküldése mellett adatik.

HIRDETMÉNY.

A jelen kor legnagyobb olesósága az **amerikai mérleg**. Használható mindennemű, a gazdaságban és háztartásban előforduló cikkek mázsálásához. Ezen mérleg által már egy égető szükséglet képező háztartási és gazdasági cikk lesz betöltve, melylyel a gazda gabnáját és takarmányát, a háziasszony pedig háztartási cikkeit könnyen megmázsálhatja. Az amerikai mérleg erős, tartós, vasszerkezetű és könnyen kezelhető, szolid készítése által nem rongálódhatik és nincs javításoknak kitéve.

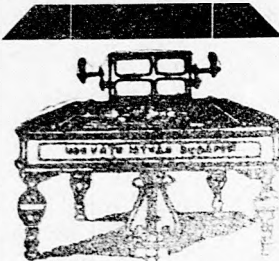
A mérleg ára használati utasítással együtt az én költségemen szállítva.

200	300	400 kg. mérőképeség.
2 frt 50	3 frt 50	4 frt 50 kr.

A mérleg elküldése utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett történik.

Megrendelések **SOHR LIPÓT** urhoz
Somogy-Szilba intézendők.

Szükségesnek tartom a tisztelt vevőközönséget figyelmeztetni, hogy több kereskedők az én mérlegemet utánozzák, hasznavehetetlenül készítették és olesóbban ajánlják, ilyen mérleget utasítsunk vissza. Az amerikai mérleg csak akkor eredeti, ha minden darabra rá van vésvé ezen védjegy: „SOHR.”

A hangszer-kiállításon mindennap d. u. 4-7 óráig Margit és Gizella leányaim saját készítésű cimbalmaimon kettesben hangversenyeznek, beléptidij nélkül.

Ajánlom dusan felszerelt hangszerraktáramat: hegedű, fuvola, harmonika, automaták zenével, zongora, czimbalmok s egyéb hangszerekben. Kiadásomban megjelentek: Czimbalomiskola, írta Kuliffay Izabella, főhercegi zene-tanárnő. Tartalmaz 94 dalt és számos etűdöt, ára 3 frt 50 kr., díszkötésben 4 frt 50 kr. Cimbalmozók folyóirata, VII. évf. szerkeszti Késmárky Árpád. Előfizetés egy évre 4 frt 80 kr. Megjelenik 14 napban egyszer 4-6 darabban. Magyar tilinkóiskola, ára 1 frt. Elfogadok minden e szakba vágó javításokat. Kepes árjegyzéket ingyen küldök.

Tisztelettel

HORVÁTH ISTVÁN,
József főherceg 5 os. és kir. fensége udvari szóvivője.

Budapest, Erzsébet-körút 2.
és Kerepest-út 46. szám.

Lourdesi viz

a csodaforrásból, eredeti literes palaczkokban kapható — **egyedül** —

Stampfl Gusztávnál,
Budapest, VIII., Gólya-utca 28. sz.

Ára bérmentve, csomagolással 2 frt 10 kr., továbbá **Szt-Veronika** kendők hiteles okmányokkal darabonként 1 frtért.

Biztosítási panama,

melyről lapunk 67-ik számában említés tételtt **mig a füzetekből tart** lapunk kiadóhivatalában 50 krajcárért megrendelhető.

Tisztességes

középkorú nő óhajtana **nőtlen uraságnál,** vagy **plébániára** mint házvezetőnő alkalmaztatni, főzni kitünően tud. Címe lapunk kiadóhivatalában megtudható.

Szt.-István naptár

részére 1897. évre hirdetésekkel e hó végéig elfogad a

MAGYAR NÉPLAP
kiadóhivatala.

A „Szent Gellért” könyvnyomda

elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű **nyomatványokat,** és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plebános urakat, a községi előljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Szt-Gellért” katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicsérete arathat.

Budapest, 1896. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent-Gellért” könyvnyomda.